

Jes 40, 27-31 – jaarwisseling 2023-2024
Votum/groet; Opw 407; gebed; lezen Jes 40, 12-31; GK 253: 6, 7; preek; WK 226; gebed + LB 247; collecte; WK 304; zegen
Bergschenhoek 31.12.2023

Dia Energie... een belangrijk woord vandaag. Je hoort het vaak. Energie transitie. Energie probleem. Energie plafond. Duurzame energie. Schone energie. En nog veel meer. Energie is van levensbelang voor ons. Zonder energie komt alles in onze samenleving stil te staan. In de afgelopen jaren leerden we dat energie niet vanzelf spreekt. Het kan er ook een keer niet zijn. En dan merk je pas hoe afhankelijk je er van bent.

Energie heb je nodig. Een energie probleem kan in het groot bestaan. Maar ook meer in het klein. In jouw en mijn eigen leven. Moe worden, afgemat, uitgeput, aan het eind van je latijn. Soms is het al genoeg om dan iets te eten, even goed te slapen, of even vrij te nemen. Maar soms helpt dat niet. De vermoeidheid zit diep. De energie blijft weg. Waar haal je dan energie vandaan?

Wij mensen worden moe **dia**

Ik word er zo moe van... Je zegt het als je alweer hetzelfde moet horen of vertellen, alweer hetzelfde klusje moet doen. Ik zeg het in deze tijd wel eens als ik alweer beelden van verwoesting in Gaza zie, wanhopige mensen in Oekraïne. Misschien herken je het. Moe van steeds maar hetzelfde, steeds maar weer die diepe, doffe ellende.

Ik word er zo moe van. Niet fysiek moe dus. Eerder een soort mentaal: 'fed up', murw gebeukt. Moe kun je van binnen worden, moe van vragen, twijfels. Je loopt maar te malen, maar je komt er niet uit. Zo zitten in Babel de Israëlieten erbij. Eens geliefd door God, wonend in Jeruzalem rondom de tempel – nu ver van huis, gedeporteerd, in ballingschap, het voelt aan als afgedankt worden, weggesmeten.

Daar zitten ze. Lamgeslagen. Murw gebeukt. Alle energie weg. *Mijn weg blijft voor de HEER verborgen, mijn God heeft geen oog voor mijn recht.* God ziet ons niet, God kijkt van ons weg. Hij trekt zich niks van ons aan. Waar is Hij? Wij zien Hem nergens. De vragen malen en ze komen er niet uit.

Misschien weet je hoe dat is. Misschien ook niet. Maar het kan er zijn. Ik ken het wel een beetje. God missen. Dat je zegt: ik zou willen dat Hij even een heel klein blijkje van zijn aandacht en zorg voor mij zou geven, dat zou al mooi zijn. Maar het komt niet. Je wordt moe van je vragen, je twijfels, je zoeken.

Kijkt God soms weg? Je zou het ook kunnen zeggen als je kijkt naar hoe het er in onze wereld aan toe gaat. Al dat geweld, al dat bloed, al dat leed en al die troep. Waar is God? Alweer een jaar voorbij met alweer hetzelfde liedje. We worden er zo moe van...

God hoort de vragen. Maar, zegt God, nu heb ik ook een vraag voor jullie. Deze: Hoe kom je erbij om dat te zeggen, te denken? God gaat voor zijn mensen staan. Kijk Mij aan, zegt Hij. *Weet je het niet, heb je het niet gehoord?* Hoe bestaat het, dat jullie blijkbaar nog steeds niet weten wie ik ben, waar ik voor sta!

Ik had met de ouderlingen van onze gemeente een kleine preekvoorbereiding. Een van hen zei: Het is alsof God zegt: Hallo, ik ben er toch! Wij mensen worden moe. Moe van de dingen die gebeuren, moe van het wachten, het vragen. In die vermoeidheid, dat krachteloze, gaat Hij voor je staan en zegt Hij: Hallo, ik ben er toch! *Weet je het niet, heb je het niet gehoord?*

God: eeuwig, almachtig, onvermoeibaar **dia**

Je weet het toch, zegt God. Het is bijna een reprimande, een standje dat God geeft... Wat hebben jullie gemist over Mij? En dan gaat Jesaja het bij langs...

Weet je nog, zegt Jesaja, God is eeuwig. Een ouderling noemde dat als een van de dingen die hem raakten: Alles is eindig, maar God niet. Eeuwig is God, dat betekent: Hij heeft geen begin, geen eind, Hij is tijdloos. Misschien niet meteen iets waar je wat mee kunt. Eeuwig is heel onvoorstelbaar. Maar bekijk het eens anders. Eeuwig betekent dat God van alle tijden is. Van 1000 voor Christus en van 2024 na Christus. En alles ertussen in. Wij mensen, wij komen dus nog maar net kijken. En we zijn ook zo weer weg. Wij zijn een splintertje aan de tijd. Alles en iedereen verdwijnt, maar God niet.

En eeuwig betekent ook: God is overal bij geweest. Hij heeft niks gemist. Hij was er toen de Israëlieten in Babel zaten. Hij was er in de tijd van de eerste christenen. Hij is er nu, in

jouw en mijn leven, in onze wereld. Nooit is Hij er even niet. En niks van wat wij meemaken is voor Hem verleden tijd. Wij vergeten dingen, God niet. Hij is en blijft bij alles betrokken, alsof het de dag van gisteren is.

En weet je nog, zegt Jesaja, God is almachtig, de Schepper van de hemel en de aarde. Denk je dat eens in, zei Jesaja eerder. Hij heeft met een liniaal de hemel opgemeten, met een maatbeker het water van de zee opgevangen, de bergen gewogen op een weegschaal. Wat is er dat Hij niet kan? *Met wie wil je God vergelijken*, zegt Jesaja? Hij is onvergelijkelijk in grootheid. Hij heeft alle macht over de schepping. En ook alle macht over de mensen. *De volken zijn voor Hem als een druppel in een emmer, een stofje op een weegschaal*. God met al zijn macht – van wie zou Hij advies nodig hebben? *Zijn inzicht is niet te doorgronden*, zegt Jesaja. Als er iemand is die weet wat Hij doet, dan is het God.

En weet je nog, zegt Jesaja, God is onvermoeibaar. *Hij wordt niet moe, Hij raakt niet uitgeput*. Wij mensen, wij worden moe. Wij moeten het soms laten afweten. Zelfs de meest vitale onder ons. *Jongens worden moe en raken uitgeput, zelfs jonge mannen struikelen*. God niet. Hij is niet kapot te krijgen. De moed zinkt Hem nooit in de schoenen. Hij geeft nooit 'niet thuis'. Hij zal nooit zeggen: Nu heb ik even rust nodig, ik word zo moe van jullie...

Zo is God, zegt Jesaja. Eeuwig, almachtig, onvermoeibaar. Je weet het toch, je hebt het toch gehoord? Hoe kun je het gemist hebben?

Boven alles liefdevol **dia**

Mooi wel. eeuwig, almachtig, onvermoeibaar. Maar ook zo groot en verheven. Maakt God de afstand niet alleen maar groter? Ik wil Hem juist hier, maar ik word eraan herinnerd dat Hij veel te groot is voor mij...

Ja, en dat is dus juist niet zo. Wat Jesaja wil duidelijk maken: Al die macht, al die grootsheid van God – God wil er niet de afstand tussen jou en Hem groter mee maken, maar Hij wil dat je weet dat Hij al die macht en grootheid inzet voor jou. De grootste heeft aandacht voor het kleinste, zo verwoordde een ouderling het.

Het zit al in de namen waarmee God zijn mensen aanspreekt. *Jakob, Israël*. Koosnamen. Namen altijd met liefde uitgesproken. Namen die herinneren aan Gods keuze voor dit

volk. Ik heb jullie lief, zegt God met die namen, hoe bestaat het dat je dat bent vergeten? Ik ben jullie God, en zal dat altijd blijven.

Ik zal er zijn – een van de ouderlingen zette dit als opschrift boven dit gedeelte. Goede keus. Precies de naam van God die Hij ook hier gebruikt. JHWH: Ik ben die Ik ben, Ik zal er zijn. God doet zijn naam eer aan. Hij zal er zijn.

Misschien is dat niet altijd je ervaring. Soms kan het voelen alsof Hij er niet is. Maar waar het om gaat is dat je het *wéét*. In het geloof is weten belangrijker dan voelen. Voelen doe je niet altijd. Maar weten kan altijd. Dwars tegen je gevoel in toch weten. Ja, maar God heeft mij lief, Hij zal er zijn. Ik weet niet hoe, ik weet niet wanneer, maar dit weet ik: Hij zal er zijn.

En zeg eens eerlijk. Dat je hier nu bent, aanbeland op dit punt, met alles wat er misschien met jou is gebeurd in het afgelopen jaar – had jij het zonder God kunnen doen, zonder hem kunnen volhouden? En deze wereld – was die er zonder God nog geweest?

Ik heb jullie lief, zegt God. Eeuwig en onvermoeibaar zal Ik van jullie houden. Misschien voel je het niet altijd. Maar je kunt het weten. Zeker nadat je Kerst hebt gevierd. Daar is het in beton gegoten, in het kind Jezus gegeven, door God in eigen persoon waargemaakt. Ik zal er zijn, omdat Ik van jullie houd.

Hoop geeft energie **dia**

Wij mensen, wij worden moe. Wij kunnen energie verliezen. De moed kan ons in de schoenen zinken. Zo moe van alles. Hoe kun je dan verder? Waar haal je de energie vandaan?

Midden in onze machteloosheid herinnert God aan zijn kracht. Kijk Mij aan, zegt Hij. Weet je nog wie Ik ben? Eeuwig, almachtig, onvermoeibaar en boven alles liefdevol. Die kracht van God, dat moet de bron van mijn leven zijn – zo zei een ouderling het. Ook al vergeet ik best vaak het bij die kracht van God te zoeken. Maar zonder bron kom je droog te staan. En dan word je moe, verlies je energie, raak je uitgeput. *Maar wie hoopt op de HEER, krijgt nieuwe kracht* – daar komt Jesaja bij uit. Zoek het bij God, stel je hoop op Hem. Daar vind je de energie die je nodig hebt.

Lieve mensen, daar gaat het dus om. In terugkijken en vooruitzien, wat hoort bij een jaarwisseling. Je te binnen brengen: wie is God ook alweer, wat weet ik over Hem? O ja, eeuwig, almachtig, onvermoeibaar en boven alles liefdevol. Daar put ik mijn hoop uit. waar ik mijn energie vandaan haal? Bij mijn hoop op God. Hoop geeft energie. Hoop is de oplossing voor ons energieprobleem.

En denk dan bij hoop niet aan iets vaags en doekje-voor-het-bloeden-achtig 'het komt ooit goed'. Dat weet je gewoon niet. Misschien komt het helemaal niet goed in 2024. Hoop is niet zeggen 'alles komt goed'. Hoop is zeggen: ik weet niet hoe het zal zijn, maar hoe het ook is, ik weet dat God eeuwig, almachtig, onvermoeibaar en liefdevol is, daar hou ik me aan vast, dat zal mij de kracht geven om verder te gaan, elke keer weer. Hoop is heel aards, heel erg in het hier en nu: omdat je hoopt op de HEER vind je de kracht, de moed om elke dag opnieuw op te staan en op weg te gaan, op te weg te blijven, hoe het ook is.

Zo klinken Jesaja's machtige woorden. Hoop voor hopelozen. Kracht voor krachtelozen. Nieuwe energie voor vermoeiden. Weet je nog wie God is? Eeuwig, almachtig, onvermoeibaar en boven alles liefdevol. Hou je daaraan vast. Hoop op God. Dan zul je het zien. *Wie hoopt op de HEER krijgt nieuwe kracht: hij slaat zijn vleugels uit als een adelaar, hij loopt maar wordt niet moe, hij rent, maar raakt niet uitgeput.*

En zo, lieve mensen, 2024 in. Vol hoop en met goede moed. Ga met God en Hij zal met je zijn!

Amen